

I Guds händer - Vägsträcka 46 Vaka Dan 12:1 - 13

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-08-13
Senast uppdaterad 2008-08-17

Med det tolfte kapitlet når vi höjdpunkten av Daniels bok. Man kan jämföra detta kapitel med Upp 19, höjdpunkten av Bibelns sista bok. Det som sägs i detta kapitel hänger ihop med det före-gående. Vi får först se fyra scener som handlar om den sista vandringen.

Scen 15: en tid av betryck skall komma (12:1a och b)
Scen 16: en räddning skall ske för Guds folk (12:1c)
Scen 17: uppståndelse och dom (12:2)
Scen 18: belöning för de rättfärdiga (12:3)

Scen 15

En tid av stort betryck 12:1a och b

Då träder Mikael fram, den stora änglafursten, han som beskyddar ditt folk.
Det blir en tid av betryck som aldrig förr, från det att folket föddes och intill den tiden.

Vid den verkliga krisen kommer Mikael till hjälp. I Jud 9 kallas han ärkeängel, och här beskrivs han som den store änglafursten. Hans speciella uppgift är att beskydda Israel (Dan 10:13-21).

Det kommer att bli mycket svårt för Israel. Det blir en tid av betryck som aldrig förr, från det att folket föddes och intill den tiden. Det blir värre än de lidanden som var på Antiokus Epifanes tid.

Jeremia har sett detta. Han talar om en stor dag, en sådan att ingen är den lik. Ja, en tid av nöd är inne för Jakob, dock skall han bli frälst ur den. (Jer 30:7)

Jesus tar upp detta ämne som Daniel skrivit om i sitt allvarliga tal om tidens ände (se Matt 24). Han talar om vad som skall hända när ni ser den vanhelgande skändlighet, som profeten Daniel har talat om, stå på helig plats (se Dan 9:27, 11:31, 12:11, 1 Mack 1:53, 2 Mack 6:2). Då, säger Jesus, måste de som bor i Judéen fly upp till bergen. Den som är på taket skall inte gå ner och hämta vad han har i huset ...

Jesus talar om att det blir svårt för den som ammar barn. Han säger att man skall be att man slipper fly under vintern eller på sabbaten. Ty det skall bli ett lidande vars like inte har funnits från världens början till denna dag och inte heller kommer att finnas.

Denna svåra tid kan förkortas. Om inte skall ingen kunna överleva. För de utvaldas skall kommer den tiden att förkortas. (Matt 24:15-22)

Vedermödans tid blir svår men kort. Den skall pågå i tre och ett halvt år (Dan 7:25, 12:7, Upp 13:5). Är detta första hälften av den sjunde årsveckan, som blev över från Dan 9:27?

Scen 16

Befrielsens timma för Guds folk 12:1c

Men nu skall ditt folk bli räddat, alla som är skrivna i boken.

Många ska dödas, många ska få lida. Men nu, får Daniel veta, skall ditt folk bli räddat. Räddningen gäller alla dem som är skrivna i boken. Där finns många judar skrivna i den boken. De ska bli räddade. Hur? Vi vet från Sakarja att de ska se upp till honom som de genomborrat. Det som kan göra en jude till en kristen är ett möte med den levande Jesus Messias (jfr Saul i Apg 9). Sakarja säger att detta skall ske då Gud utgjuter en nådens och bönen ande (Sak 12:10).

Det finns också många kristna skrivna i boken. Vi kan inte glädja oss över vad vi gjort för Jesus utan vad han har gjort för oss. Han har skrivit våra namn i Livets bok i himmelen (Luk 10:20). Den som i tro och kärlek vill höra ihop med Jesus har sitt

namn skrivet där (se Upp 3:5).

Det yttre tecknet på denna himmelska tillhörighet är den vita dopdräkten. Genom dopet tillhör man redan den vitklädda skaran i himmelen (Upp 7:9). Men om man smutsat ned dop-dräkten genom synd så finns det bara en chans kvar. Många ur den stora vitklädda skaran inför Guds tron kan berätta om den. De har levt i det stora lidandet (den stora bedrövelsen, NT17). I den tiden måste frestelserna till avfall och synd varit enorma. Men de gjorde upp med sina liv inför Jesus. De har tvättat sina kläder och gjort dem rena i Lammets blod (se Upp 7:13-17).

Scen 17

Uppståndelse och dom 12:2

Många av dem som sover i mullen skall vakna, några till evigt liv, andra till skam och evig förnedring.

Här talas om att det en gång skall ske en uppståndelse från de döda. De döda är inte riktigt döda. De sover i mullen. Detta är den vers som allra tydligast talar om uppståndelse till evigt liv i Gamla Testamentet. Men det är inte enda gången detta sägs, som man ibland påstår. Det finns många "aningar" om detta.

Abraham trodde på de dödas uppståndelse. När han är på väg att offra Isak befäller han tjänarna att stanna med åsnan medan han och Isak går vidare. När vi har tillbett skall vi komma till-baka till er. (1 Mos 22:5) Han visste att Gud hade makt att till och med uppväcka de döda (Heb 11:19).

Job säger: Dock, jag vet att min förlossare lever, och att han till slut skall stå fram över stoftet. Och sedan denna min sargade hud är borta, skall jag fri från mitt kött få skåda Gud (engelsk övers. yet in my flesh shall I see God). (Job 19:25-26) Se också Jes 26:19, Psalt 16:9-10 och jämför Apg 2:24-36.

Alla uppstår. De som tror uppstår till evigt liv. Den som inte tror skall också uppstå, men till skam, förnedring. Skam – man hade en möjlighet att svara på Guds kallelse men gjorde det inte. Bibeln är så klar. Med kärleksfull klarhet talar den om att möjligheten till evigt liv kan förspillas.

Scen 18:

Belöning för de rättfärdiga 12:33

De som nått insikt
skall lysa som det ljusa himlavalvet,
de som fört många till rättfärdighet
skall stråla som stjärnorna,
evigt och beständigt.

En del skall lysa som det ljusa himlavalvet. Detta gäller inte bara de som levt rättfärdigt utan de som fört många till rättfärdighet. De delade detta nya liv med andra. Det kommer att bli vissa överraskningar den dagen. En del som inte synts så mycket men som stilla arbetat för att hjälpa andra till rättfärdighet, skall finnas här. Gör allting utan knot och utan förbehåll, så att ni blir oförvitliga och rena. Guds fläckfria barn mitt i ett ont och fördärvat släkte, där ni lyser som stjärnorna på himlen, när ni håller er till li-vets ord. (Fil 2:14-16, jfr Matt 13:43)

Rasta och BE-grunda!

Vad händer i scenerna 15-18?

Be med Josafat i 2 Krön 20:6-14

1. Dröj i Guds närvaro.

Herre, våra fäders Gud, är inte du Gud i himmelen och den som råder över alla hednafolkens riken? I din hand är kraft och makt. Och ingen finns som kan stå dig emot.

2. Kom ihåg hans gärningar.

Du gav detta land åt Abrahams, din väns, säd för evig tid. De fick bo där, och de byggde där en helgedom åt ditt namn.

3. Grip fast om hans löften.

Om något ont kommer ... vill vi träda fram inför detta hus och in-för dig, ty ditt namn är i detta hus. Och vi vill ropa till dig i vår nöd och du skall då höra och hjälpa.

4. Lämna över problemen till Herren.

Se därför nu hur Ammons barn och Moab och folket från Seirs bergsbygd ... kommer för att jaga oss ur det land som är i din ägo och som du har gett oss till besittning.

5. Vänta allt från Herren.

Själva vet vi inte vad vi skall göra, utan till dig ser våra ögon.

Och hela Juda stod där inför Herren ...

Då kom Herrens Ande mitt i församlingen...

Dröj ett tag i denna bön med dina egna problem och svårigheter.